

Nummer 4	1. APRIL 1940	89. Aargang

GLYPTOTEKET

STÆVNET 1940

Nu er Paasken forbi, Foraaret og Pinsen nærmer sig. Som Læserne sikkert allerede ved, bliver Stævnet i Aar afholdt i København den 11., 12. og 13. Maj.

At Stævnerne bør fortsættes, uanset Vanskeligheder, Krig og Dyrtid, derom kan der ikke være den ringeste Tvivl.—

Som aldrig før sætter Landets Ungdomsforeninger Kræfterne ind i forenede Bestræbelser for et godt Stævne i Erkendelsen af, at vi i saadanne Tider mere end nogensinde trænger til at mødes, søge Opbyggelse, slutte Venskaber og sammen glæde os over Privilegiet ved at tilhøre denne vidunderlige Kirke.

Ved Stævnet i Aar vil vi søge at nyttiggøre Erfaringerne fra alle de tidligere Stævner, og der vil endvidere under Udflugten fremkomme en interessant Nyhed, der vil sætte *alle* i ivrig Aktivitet, — herom senere.

Lørdag Aften den 11. Maj arrangerer Københavns Ungdomsforening en Velkomstfest. Søndag Formiddag Kl. 10 aabnes Stævnet med en Konkurrence i Junior-Tale og en Hyldest til vore Mødre (Moders Dag). Eftermiddagen er fri, og der vil her være Lejlighed for Stævnets Gæster til at spadsere en Tur i Byen. Søndag Aften Kl. 7 staar i Sangkorenes Tegn, vi vil høre Korene synge en af Tabernakelkorets skønneste Sange „De, som saar med Taarer", og vi vil høre Taler over evangeliske Emner, bl. a. af Missionspræsident Orson B. West — det vil blive en uforglemmelig Aften.

Tidlig Mandag Morgen samles vi paany og kører med Danmarks morsomste Futtog ud i Nordsjællands herlige Natur, hvor vi vil tilbringe nogle fornøjelige og interessante Timer. Banketten vil i Aar begynde lidt tidligere end sædvanligt af Hensyn til Aalborgbaadens noget tidlige Afgang (efter Forhandling med D.F.D.S. kan det i denne Forbindelse oplyses, at Afgangstiden sandsynligvis kan rykkes frem til Kl. 21). For at Afstanden til Bane og Skib kan være den mindst mulige, er Stedet for Banketten og Stævneballet henlagt til Byens Centrum i nogle af Byens smukkeste Lokaler, som vil danne en værdig Ramme om Stævnets Højdepunkt, naar Kirkens Ungdom, klædt til Fest, samles for at afslutte det niende og bedste Ungdomsstævne i Den Danske Mission.

Med Hilsen fra Hovedbestyrelsen
Edmund Kaiser.

P. S. I København er Forberedelserne allerede i fuld Gang, der vil blive gjort alt, for at Deltagerne kan gøre Turen saa billigt som overhovedet muligt. Alle, som ønsker det, vil i Aar kunne forvente at blive indkvarteret hos Søskende, vi vil i denne Anledning opfordre de af vore Læsere, som allerede nu har bestemt sig for Deltagelse, til snarest at blive indskrevet hos den lokale Bestyrelse, saaledes at Indkvarteringen kan forløbe i bedste Orden.

En Røst fra Støvet

af Ældste Nephi Jensen.

Hvis vi vidste, at en, som levede 800 Aar f. Kr., havde forudsagt, at der vilde komme en stor Krig i Begyndelsen af det 19. Aarhundrede eft. Kr. og vi, der levede i Begyndelsen af dette Aarhundrede, var Vidne til en ødelæggende Krig, vilde vi ikke blive særligt overrasket over Opfyldelsen af denne Forudsigelse. Hvorfor ikke? Fordi vi ikke vilde finde noget mærkeligt i Opfyldelsen af en saadan Profeti. Krige forekommer saa hyppigt, at vi ikke vilde være i Stand til at afgøre om den, der opstod i det 19. Aarhundrede var den, der var blevet forudsagt.

Men hvis vi vidste, at en, der levede omkring 800 Aar f. Kr. havde forudsagt, at der i Begyndelsen af det 19. Aarhundrede vilde fremkomme en Bog, som indeholdt Historien om en ødelagt Nation; at denne Bog vilde blive taget fra Jorden; at den vilde blive modtaget af Tusinder af Mennesker som den almægtiges Ord; og vi levede i Begyndelsen af det 19. Aarhundrede eft. Kr., og der blev fundet en Bog gemt i Jordens Skød, som indeholdt en Optegnelse over Nationer, som var blevet tilintetgjort, og denne Aabenbaring blev modtaget som en guddommelig Aabenbarelse af Tusinder af Mennesker, vilde vi være nødsaget til at betragte denne Bog som en Del af en stor guddommelig Plan.

Ældste Nephi Jensen er en af Kirkens største nulevende Skribenter. Han har skrevet talrige Lektiebøger og skriver hyppigt Artikler til Kirkens Magaziner. Han har udført to Missioner for Kirken — som omrejsende Ældste i Sydstaternes Mission og som Præsident for Den kanadiske Mission. I ovenstaaende Artikel fortæller han os paa en tydelig og overbevisende Maade om Mormons Bogs Guddommelighed.

En Forudsigelse af denne Art; men gaaende meget mere i Enkeltheder, blev virkeligt givet omkring 800 f Kr. af Profeten Esajas. Denne bemærkelsesværdige Forudsigelse findes nedskrevet i Esajas 28. Kapitel. I dette Kapitel tales der meget tydeligt om

en Bog, som vilde komme frem for Verden. Ordet „Bog" forekommer tre Gange i Kapitlet. I det 11. Vers taler Profeten om „Ordene af en Bog". I det 12. Vers fortæller han os, „at Bogen blev givet til en, som ikke forstaar sig paa Skrift", og endeligt i det 18. Vers erklærer han særligt, at „paa den Dag skal de døve høre Bogens Ord".

Af disse Henvisninger til Bogen ses det tydeligt, at Profeten var dybt interesseret i Fremkomsten af en Bog. Det er yderligere sikkert, at det, som han skriver om denne Bog, er profetisk, for han siger udtrykkeligt: „Paa den Dag skal de døve høre Bogens Ord". „Skal høre" henviser til Fremtiden. Udtrykket „paa den Dag" fastsætter et bestemt Tidspunkt.

Hvilket Tidspunkt henviser „paa den Dag" til? Det er ikke vanskeligt at besvare dette Spørgsmaal. Det 17. Vers besvarer det. „Er der ikke endnu en saare liden Tid, saa skal Libanon blive til en frugtbar Mark". Umiddelbart efter denne Erklæring om Libanon, siger Profeten: „Paa den Dag skal de døve høre Bogens Ord". Saa det er afgjort, at „Bogen" skulde komme frem for Verden omkring paa det Tidspunkt, da Libanon eller det hellige Land skulde blive en „frugtbar Mark".

For at fastsætte det Tidspunkt, naar „Bogen" skulde komme frem, behøver vi kun at spørge: „Hvornaar blev Libanon en frugtbar Mark?" Vi ved alle, at Libanon eller Palæstina faktisk henlaa fuldstændig øde og ubeboet i Aarhundreder. Ligeledes er det ogsaa en almindelig Kendsgerning, at Aviserne og Magazinerne i de sidste Aar konstant har talt om Jødernes Hjemvenden til deres forjættede Land.

Allerede paa saa sent et Tidspunkt som i Aaret 1832 siger Dr. Watson i sin Bibelordbog: „Jerusalem og hele det omliggende Land ligger fuldstændigt goldt og øde". Men nogle faa Aar senere skete der en Forandring. Jerusalems Biskop skriver i „Christian Age" efter 1887:

„Ved Aarhundredets Begyndelse kunde man næppe finde nogle faa hundrede Jøder i Jerusalem. I 1841 fandtes der 8000; i 1887 — 60,000. Nu er der omkring 125,000 eller tre Gange saa mange, som der vendte hjem fra det baby-

loniske Fangenskab. Landet var heller ikke øde længere. Det kan ernære en endnu større Befolkning, end det i Dag har". Landet har faaet dets tidligere saa berømte Frugtbarhed tilbage. Libanon er i Sandhed begyndt at „blive omdannet til en frugtbar Mark" igen. Hvor er da „Bogen", hvis Ord vi skulde høre paa „den Dag?"

Førend vi begynder at søge efter denne Bog, lad os da prøve at faa noget mere at vide om dens Natur. Hvad Slags Bog er det? Vi faar vor første Ide om den i det 11. Vers i Esajas Profeti. Her læser vi: „Og Synet af det hele skal være eder som en forseglet Bogs Ord". Hvilket „Syn" skulde være som „en forseglet Bogs Ord?" Vi faar et Svar paa dette Spørgsmaal ved at læse Vers 4-20. I det 4. Vers læser vi: „Og du skal blive fornedret, du skal tale fra Jorden af, og din Tale skal mumle fra Støvet af, og din Røst skal være ligesom Genfærdets af Jorden, og din Tale skal hviske fra Støvet af".

Heraf er det tydeligt at se, at Bogen indeholder „Synet" eller Historien om en Nation, der er blevet „fornedret" eller ødelagt. Bogen vilde være Røsten af en Nation, som vilde tale „fra Støvet", eller med andre Ord, Bogen vil komme frem fra Jorden. Det er blevet forudsagt, at „Bogens Ord" vilde blive givet til en, som forstaar sig paa Skrift, idet man vil bede ham om at læse den; men han vil sige: „Jeg kan ikke; thi den er forseglet". Det bliver ogsaa kundgjort os, at „Bogen" vil blive givet til en „Mand, som ikke forstaar sig paa Skrift". Det er yderligere klart, at „Bogen" taler om Jesus Kristus eller den Hellige i Israel, for i det 19. Vers fortælles det os, „at de sagtmodige skulde ydermere faa Glæde i Herren".

Vi ved nu følgende fem Ting angaaende denne Bog.

1. Bogen er en ødelagt Nations Historie eller Røst.
2. Bogen vil blive taget fra Jorden.
3. Bogens Ord vil blive givet til en Mand, der forstaar sig paa Skrift; men han vil sige, at han ikke kan læse den, fordi den er forseglet.
4. Selve Bogen vil blive givet en Mand, der ikke forstaar sig paa Skrift.
5. Bogen taler om Kristus, for den „vil forøge Folkets Glæde i Herren".

Findes der en saadan Bog i Verden? Ja, der findes netop een. Det er Mormons Bog.

1. Denne Bog indeholder de amerikanske Oldtidsnationers Historie, hvilke Nationer blev „fornedret“ eller ødelagte.
2. Pladerne. som Bogen blev oversat fra, blev taget fra Jorden.
3. Nogle af Bogens Skrifttegn eller Ord blev af Martin Harris forelagt Professor Charles Anthon i New York. Man bad denne Videnskabsmand om at læse dem. Dr Anthon bad om Pladerne, som Skrifttegnene var blevet kopieret fra. Herr Harris fortalte ham, at en Del af dem var forseglet, hvortil Professor Anthon svarede: „Jeg kan ikke læse en forseglet Bog«.
4. Mormons Bog blev meddelt en ung Mand ved Navn Joseph Smith.
5. Men det allervigtigste, hvorved Mormons Bog kan identificeres som den Bog, Profeten Esajas omtaler, er den Kendsgerning, at Mormons Bog har haft den selvsamme Virkning paa de, som alvorligt har studeret den, som Esajas har forudsagt, den vilde.
   Den har i Sandhed forøget de „sagtmodiges Glæde i Herren“. Dens Vidnesbyrd om Jesus Kristus har plantet den dybeste Tro i de Menneskers Hjerter, som har modtaget dens Budskab.

Men nogle vil maaske sige, at Esajas Profeti ikke nøjagtigt identificerer Folket, som vilde „tale af Støvet“. Nogle vil maaske ogsaa sige, at Profetien ikke akkurat fortæller os, hvorledes Nationen, der vilde blive „fornedret“, vilde tale fra Støvet. Mormons Bog giver os en historisk Beretning om et Folk, som blev „fornedret“ og „tilintetgjort“. Esajas fortæller os, at den „fornedrede“ Nation vil tale fra Støvet. Pladerne til Mormons Bog blev taget fra Jorden. Esajas fortæller os ligeledes, at „Bogens Ord“ vilde blive taget til en lærd Mand, som vilde bede om at maatte læse dem og vilde sige: „Jeg kan ikke, for den er forseglet“. Esajas fortæller os, at „Bogen“ vilde blive overleveret til en ulærd Mand. Bogen blev overleveret til den ulærde unge Mand Joseph Smith. Esajas fortæller os, at paa det Tidspunkt, „de døve skal høre Bogens Ord“, „vilde de sagtmodiges Glæde forøges i Herren“. Mormons Bog har paa en vidunderlig Maade forøget de sagtmodiges Tro paa Kristus og „forøget deres Glæde i Herren“.

Men Skeptikeren vil spørge: „Hvorledes ved vi, at Esajas Profeti var guddommelig, inspireret af et højere

Væsen?" Vi svarer, at vi ved, at Esajas var udstyret med overmenneskelig Indsigt, fordi de Begivenheder, som han forudsagde, er saa usædvanlige, og fordi han nævner saa mange Enkeltheder med Hensyn dertil, at kun en, der var i Besiddelse af overmenneskelig Indsigt kan have skrevet denne Profeti.

En hellig Bogs Fremkomst til Verden er ikke en Begivenhed, der sker hvert Aar. Det er ikke noget, som finder Sted i hvert Aarhundrede. En saadan Begivenhed har ikke fundet Sted i et Aartusinde. Der er ikke blevet udgivet nogen hellig Bog, siden Koranen blev udgivet i det syvende Aarhundrede. I de tretten Aarhundreder siden Koranens Udgivelse, er der blevet kæmpet Hundreder af blodige Krige, Snese af nye Nationer er opstaaet og er blevet tilintetgjorte; der er blevet udviklet nye Regeringssystemer, der er blevet givet Verden mange nye Religioner og Filosofier; der er blevet udgivet Millioner af Bøger; men Mormons Bog var den første i tretten lange Aarhundreder, som gjorde Krav paa at være Guds Ord givet til Menneskeheden.

Detaillerne forbundet med den Bog, der bliver nævnt i Esajas Profeti, er saa mange og forskellige, at blot menneskelig Forudseenhed ikke kunde have udtænkt dem. Der kan ikke være den mindste Skygge af Tvivl om, at Esajas modtog en Aabenbaring om de Ting, som han omtaler i sit 29. Kapitel, fra ham, som ser Enden fra Begyndelsen.

Og naar I modtage disse Ting, formaner jeg eder til at adspørge Gud, den evige Fader, i Kristi Navn, om disse Ting ikke er sande; og dersom I bede af et oprigtigt Hjerte og med et fast Forsæt samt med Tro paa Kristus, vil han aabenbare Sandheden deraf for eder formedelst den Helligaands Kraft; og formedelst den Helligaands Kraft kunne I kende Sandheden i alle Ting.—Moroni 10: 4-5.

SKANDINAVIENS STJERNE
Et maanedligt Tidsskrift for
Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.
Oprettet i Aaret 1851.
Ansvarshavende Redaktør: ORSON B. WEST.

JOSEPH SMITH.

Joseph Smith var den Profet og Aabenbarer gennem hvem Jesu Kristi Evangelium blev gengivet i disse de sidste Dage eller Tidernes Fyldes Husholdning, forkyndt og forudsagt af Profeter i tidligere Husholdninger. Spørgsmaalet, som vedrører denne Mands guddommelige Beskik-

1820. Tidligt paa Foraaret saa Joseph Smith, dengang kun lidt over 14. Aar gammel, Faderen og Sønnen i et himmelske Syn.

1823. Natten mellem den 21. og 22. September blev Joseph Smith besøgt af Englen Moroni, som fortalte ham, hvor visse hellige Optegnelser laa opbevarede. Næste Dag gik Joseph til Stedet. hvor Optegnelserne var skjulte og saa dem.

1827. Den 22. September overleverede Englen de hellige Optegnelser i Joseph Smiths Hænder. Ved Hjælp af Urim og Thummin begyndte denne straks derefter sin Oversættelse paa Engelsk. Denne Oversættelse udkom i Trykken i Begyndelsen af 1830 under Navnet Mormons Bog.

1829. Den 15. Maj blev Joseph Smith og Oliver Cowdery ordineret til det aaroniske Præstedømme af Johannes Døberen og noget senere til det melkisedeske af Peter, Jakob og Johannes

1830. DEN 6. APRIL BLEV JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE ORGANISERET MED SEKS MEDLEMMER. *Ældster ordineredes, Nadveren administreredes og Haandspaalæggelse for den Helligaands Gave meddeltes for første Gang i denne Husholdning.*

kelse, er et udfordrende Spørgsmaal til Verden i Dag. Dersom hans Paastand om guddommelig Beskikkelse, som

danner Grundvolden til Kirken i denne sidste Husholdning, er falsk, saa kan den øvrige Bygning ikke være solid, om derimod, hvad han aabent erklærer, at hans Ordination under himmelske Væseners Hænder er et Faktum, saa behøver en ikke længere at søge efter Aarsagen til den genoprettede Kirkes fænomenale Livskraft og stadige Fremgang.

Enkelthederne forbundet med Guds Aabenbaringer til Joseph Smith, den mærkværdige Udbredelse dette Værk oprettet ved ham har haft, den Maade, hvorpaa han har været et Redskab til at opfylde mange af Fortidens største Profetier, hans egne profetiske Udtalelser og deres bogstavelige Opfyldelse, vil endnu blive anerkendt af mange som afgørende Beviser paa hans Missions Storhed. De ophøjede Paastande, som gøres om ham og hans Værk, den Berømmelse, som har gjort hans Navn kendt for godt og ondt iblandt de fleste af Jordens Nationer, Stabiliteten af de religiøse og sociale Systemer, som skylder denne Mands Virksomhed deres Tilblivelse iblandt det 19. Aarhundredes Institutioner. giver hans Personlighed en Betydning, som fordrer alvorlig og uhildet Overvejelse.

„Her er en Mand, som blev født mellem Vermonts Høje: som blev opdraget i Staten New„Yorks Skovland; som aldrig saa ind i et Universitet eller en Højskole; som levede i seks Stater, af hvilke ingen, medens han levede, vilde anerkende ham som Borger; som tilbragte Maaneder i denne Tids usle Fængsler: som endogsaa, naar han var i Frihed, blev jaget med som en landflygtig; som engang blev indsmurt i Beg og Tjære og overladt til at dø: som sammen med sine Tilhængere af vrede Naboer blev drevet fra New York til Ohio, fra Ohio til Missouri, fra Missouri til Illinois, og som i den unge Alder af otte og tredive Aar blev myrdet af en Pøbelhob,

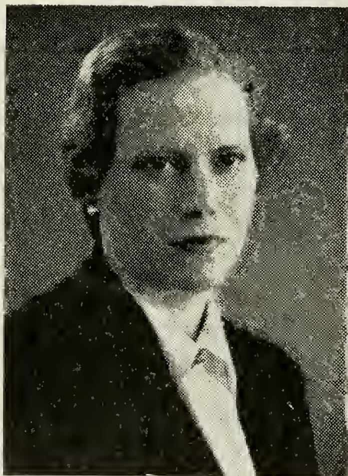
Dog blev denne Mand Major i den største By i Illinois og den mest fremragende Borger i Staten, Kommandant over den næststørste og bedst uddannede Hær i Nationen, Grundlæggeren af Byer og et stort Universitet og opsat som Kandidat tli De forenede Staters Præsidentembede.

Han skrev en Bog, som har kunnet modstaa alle Kritikeres alvorlige Modstand i mere end et Aarhundrede, og som i Dag bliver læst mere viden om end noget andet Værk undtagen Bibelen. Han organiserede det mest fuldkomne sociale Mekanisme i den moderne Verden og udviklede en Religionsfilosofi, som udfordrer enhver af sin Art i Historien i Fuldstændighed og Kohæsion. Han fremkom med et økonomisk System, som vilde fjerne al Frygt fra Menneskenes Hjerter — Frygten for Mangel paa Grund af Sygdom, Alderdom, Arbejdsløshed og Fattigdom,

I tredive Nationer findes Mænd og Kvinder, som ser op til ham som en større Leder end Moses og en større Profet end Esajas; hans Disciple tæller nu henved en Million".

Henry Evans,

Nyt fra Amerika.

Søster Gertrude R. Garff er blevet valgt som Bestyrelsesmedlem i Den Kvindelige Hjælpeforenings nye Generalhovedbestyrelse.

Søster Garff har i de to Aar, hun har været i Danmark, været vejledende Raadgiver for de kvindelige Organisationer i Den danske Mission og det sidste Aar Præsidentinde for Den Kvindelige Hjælpeforenings Hovedbestyrelse her i Missionen, saa hun er særdeles kvalificeret til sin nye ansvarsfulde Stilling.

Vi ønsker Søster Garff til Lykke med sin nye Stilling i Kirken og beder Herren velsigne hende i dette Arbejde.

UKF UMF
UDGIVET AF HOVEDBESTYRELSEN

Jesus sagde: Du skal elske Herren din Gud af hele dit Hjerte og med hele din Sjæl og med hele dit Sind, dette er det første og store Bud og det andet er dette ligt, du skal elske din Næste som dig selv. Af disse to Bud afhænger Loven og Profeterne.

Sammenhold.

Se paa Ordet over disse Linier — — — hvilken Betydning ligger ikke i dette ene Ord, hvad nytter al Stræben al Flid, hvad nytter dine egne Evner dig, hvis ikke dette Ords Betydning bliver udnyttet i fuldt Maal? I Kampen for Friheden i Striden for Religionen, alt kræver Sammenhold.

Lad os i Dag se paa Betydningen for Kirkens Arbejde, naar alle løfter i Flok.

Som I ved, paatænker vi i Aar, som tidligere Aar at afholde Ungdomsstævne og denne Gang i København, hvad trænger vi til, for at dette Stævne skal blive den store Sukces? Trænger vi til Mænd og Kvinder, der med et Skuldertræk viser alt fra dem, alt Arbejde alle Udgifter? De, der tager Kirkens Arbejde paa den Maade, er ikke de, der skaber Sammenhold, det blev vi hurtigt enige om. Trænger vi da til dem, som kommer modvilligt og efter stærkt Nøden; de, der synes, de alligevel bør være til Stede, men tager det som en Slags Tvang? Nej, heller ikke disse skaber det store Sammenhold.

Dem vi trænger til og ønsker, er de, der hvert Aar trofast indfinder sig ved vore Stævner, med et ukueligt Mod et Smil til Skeptikerne, og et varmt Haandtryk til de Nølende, et glimrende Arbejdshumør for Kirkens Sag og en trofast Tro paa Sejren. Skal disse naa Haabet, eller bliver Skuffelsen deres Lod?

Tænk ærede Læsere det Arbejde, der gaar forud for et Stævne og tænk saa paa den uhyre Skuffelse, der bliver beredt disse Stræbere, der stadig og uden Nølen møder frem, for at hellige sig Kirkens Sag.

Vil du staa som en Nøler, eller griber du den enestaaende Lejlighed, der gives dig i Aar til at vise, at Mormonismen i

Danmark er endnu mere levedygtig og Standarden endnu højere end tidligere Aar.

Vær med til at skabe et Sammenhold, hvor Kirken staar som et straalende Midtpunkt, der er i Stand til at kaste Glans over en talentfuld Ungdom, og derfra over det ganske Land. Lad os vise vore Medmennesker, at trods Krig, Fattigdom og skuffede Forhaabninger, er vi i Stand til at afholde et Stævne der viser Mormonungdommens høje Plads i Samfundet, hvor Afholdenhed og Livsglæde godt kan vandre Arm i Arm, ja lad os vise et Eksempel paa, hvad der kan opnaas ved Efterlevelse af de Læresætninger Profeten Joseph Smith har givet til Verden. Vi behøver ikke at skamme os, for Visdommen kom fra Gud.

Saa mød da op i Aar alle, som ønsker Fremgang for Guds Kirke. Lad Glæden boble i dig, afstaa fra andre Fordringer, thi du repræsenterer ikke alene dig selv, men ogsaa den eneste Kirke i Verden, der har Ret til at sige, her er Sandheden den eneste uskrømtede Sandhed og Myndighed, og gennem den, den eneste Vej til fuld Frelse.

Ja bryd Staven over alle Fordomme, vær ogsaa du med til at skabe det store Sammenhold.

Ser du nu Betydningen af Ordet, tag straks din Beslutning, og svigt den ikke. Kirkens Prestige afhænger af dig, lad den aldrig skuffes.

Julius Andersen.

TIDEN ILER.

af Ældste William Ørum Pedersen.

Atter er en Maaned gaaet — tænk de første 3 Maaneder af 1940 er svundet hen, og det synes, som var det et Øjeblik siden, vi tog Afsked med 1939, og gjorde de bedste Fortsætter for 1940. Før vi ved af det, er ogsaa dette Aar gaaet over i Historien; men inden det sker, lad mig saa spørge dig, som jeg saa ofte i denne Tid spørger mig selv: »Hvor langt er du paa Vejen med dine Fortsætter? Har du begyndt? Opgivet, eller har Tidens Jag overrumplet dig?« Du kender bedst det Svar, dit Indre giver disse Spørgsmaal, og om du og jeg lader dette Svar trænge frem i vor Bevisthed,

saaledes at vi tydeligt ser vor virkelige Stilling, er der Mulighed for — om vi selv vil — at dette vækker vor Energi af sin Dvale.

Hver Morgen, jeg kommer paa Kontoret og mange Gange i Dagens Løb, bliver jeg mindet om Tidens Værdi, for i Forhallens store Ur er der indsat følgende lærerige Rim:

Jeg er Tiden, jeg opsluger
hver som mig ej nyttigt bruger.

Der ligger i dette Rim en hel Prædiken for et hvert Menneske. Har du egentlig rigtigt tænkt over, hvor megen Tid du egentlig spilder ved at foretage noget ganske unyttigt eller ved maaske slet intet at foretage. Selvom jeg maaske straks vil møde Protest, ved jeg, at du efter endnu en Overvejelse vil give mig Ret, naar jeg paastaar, at intet Menneske — ej heller den arbejdsledige — har nogen Tid, der ikke kan benyttes nyttigt.

Ved visse Lejligheder synger vi ofte:

Klokken slaar
Tiden gaar
Evigheden os forestaar
Lad os da bruge den kostbare Tid
Tjene vor Herre med al vor Flid
Saa skal vi nok komme hjem.

Jeg er bare bange for, at vi ofte synger en Sang uden at fæstne os ved dens Budskab, og jeg tror, at dette ogsaa er Tilfældet med denne kendte Sang.

Vi ved alle, at Tiden iler, at Evigheden staar for Døren; synes tydeligere og tydeligere for hver Dag, der gaar; men hvorledes med det Raad, der er givet? Benytter vi det? Et er vi alle enige om: Intet Ønske er os nærmere Hjertet end at komme tilbage til Gud og være hos ham i al Evighed. Men hvorledes er det med vor Ret til at komme der? Tjener vi Herren? Om vi kan svare dette Spørgsmaal med et klart og helhjertet Ja, hvorledes bliver da Svaret paa Spørgsmaalet: Tjener vi Herren af al vor Tid? Kan vi roligt sige: Jeg han ikke se, at jeg kan gøre mere. Kan du det, min Ven, tænk da paa mig, bed Gud om, at jeg ogsaa maa komme dertil. Hvis du — ligesom jeg — erkender, at du sikkert kunde gøre endnu mere for Guds

Sag, la'd da dette Vers fæstne sig i dit Sind som Inspiration til fornyet Energi:

Kæmp for alt, hvad du har kært,
Dø om saa det gælder.
Da er Livet ej saa svært.
Døden ikke heller.

Kirkelige Nyheder.

Kirkens første Præsidentskab har meddelt en Forandring i Den kvindelige Hjælpeforenings Generalhovedbestyrelse. Følgende Erklæring blev udstedt den 13. December 1939:

»Det første Præsidentskab meddelte i Dag, at de i Overensstemmelse med den Plan, som de indviede, da de omorganiserede Unge Kvinders gensidige Uddannelsesforening — nemlig hyppigt at forandre Generalhovedbestyrelserne — med Tak og Ære har afløst de nuværende Medlemmer af Den kvindelige Hjælpeforenings Generalhovedbestyrelse.

Søster Amy Brown Lyman er blevet udnævnt som Præsidentinde, Marcia Knowlton Howell som 1. Raadgiver, Donna Durrand Sorensen som 2. Raadgiver og Vera White Pohlman som Sekretær og Kassererske. Disse vil vælge Generalhovedbestyrelsens nye Medlemmer, som saa alle vil træde i Funktion den 1. Januar 1940«.

I Overensstemmelse med den samme Plan blev Primary Generalhovedbestyrelse ligeledes omorganiseret den 14. December 1939. Søster May Anderson, der har arbejdet indenfor Primary Organisationen i over halvtreds Aar, de sidste 14 Aar som Præsidentinde for Generalhovedbestyrelsen, blev afløst med Tak og Ære og Søster May Hinckley er blevet indsat som Præsidentinde i hendes Sted.

Søster Hinckley er særdeles velskikket til denne ansvarsfulde Stilling. Indtil for nyligt præsiderede hun sammen med sin Mand Ældste Bryant S. Hinckley over Nordstaternes Mission, hvor hun ledede Missionens Kvindelige Hjælpeforeninger, som under hendes vise Ledelse voksede fra 30 til 46 Foreninger. Søster Hinckley arbejdede, førend hun rejste med sin Mand paa Mission, 12 Aar som Præsidentinde for den kvindelige Afdeling indenfor Granitestavens Ungdomsforening.

Til alle Medlemmerne i Den danske Mission.

Hilsen.

Det er blevet bestemt af det første Præsidentskab og de Tolvs Raad, at de Brødre, som præsiderede i Kirkens Missioner i Europa paa den Tid, da Krigen udbrød, skal fortsætte med at have almindeligt Opsyn over deres respektive Missioner under Ledelse af Ældste Joseph Fielding Smith og af Tolvs Raad.

Under denne Plan, som vil blive fulgt, indtil de præsiderende Brødre anser det for nødvendigt at foretage en Forandring, vil Præsident Mark B. Garff — skønt nu i Amerika — fortsat føre Tilsyn med Den danske Mission. Missionspræsident Orson B West vil derfor raadføre sig med Præsident Garff og holde sig i Forbindelse med ham gennem Korrespondance fra Tid til anden og modtage hans Raad, saa at Organisationerne kan bevares som hidtil, og Kirkens Grene blive ledet og styret paa rette Maade.

Det er da vort oprigtige Ønske, at Medlemmerne gennem denne Plan vil støtte Broder West, som har faaet Ansvaret for Missionen overdraget og modtage hans Raad og lytte til hans Formaninger og modtage hans aandelige Velsignelser og Hjælp. De, der præsiderer, skulde huske, at de er deres Tjenere, over hvem de præsiderer. Alt, hvad der foretages, burde gøres med Ydmyghedens og Kærlighedens Aand og med et bedende Hjerte. Autoritet burde udøves i den samme Aand, der gjorde sig gældende hos Frelseren overfor hans Disciple, da han var her paa Jorden. Han sagde:

„Folkenes Konger herske over dem, og de, som bruge Myndighed over dem, kaldes deres Velgørere. I derimod ikke saaledes; men den ældste iblandt eder blive som den yngste, og Føreren som den, der tjener. Thi hvem er størst; den, som sidder til Bords? eller den, som tjener“. —

Saadan skulde det ogsaa være med os. De, der er kaldet til ansvarsfulde Stillinger, er alle Tjenere og skulde være som saadanne.

Medlemmerne har ogsaa deres Pligter at udføre. De skulde i al Ydmyghed og med Taknemmelighedens og Bønnens Aand modtage den Ledelse, som tilbydes dem af deres præsiderende Embedsmænd. Brødre og Søstre, lad ikke Misundelsens, Jalousiens, Stridens eller Ulydighedens Aand snige sig ind blandt eder; men lad Herrens Aand lede eder i alle eders Pligter og Ansvar, og da vil eders Liv være frigjort for det onde

Herren har sagt:

„Lad dit Hjerte værel fydt med Kærlighed for alle Mennesker og til Troens egne og pryd eders Tanker med Dyd, da skal du have større Frimodighed for Herrens Aasyn, og Præstedømmets Lære skal falde paa din Sjæl som Himlens Dug. Den Helligaand skal blive din stadige

Ledsager og dit Scepter Retfærdighedens og Sandhedens uforanderlige Scepter, og dit Herredømme skal være et evigt Herredømme, og uden Tvangsmiddel skal det tilflyde dig fra Evighed til Evighed".

Jeg beder for eders Velfærd og at Herrens Velsignelser i rigeligt Maal maa blive udgydt over eder.

Eders hengivne Broder i Evangeliet
Joseph Fielding Smith.

FRA MISSIONSMARKEN

Dødsfald i Randers:

En af Randers Grens trofaste Søskende, Søster **Maren Falby**, afgik ved Døden Torsdag den 8. Februar 1940. Søster Falby blev født i Vester Velling den 8. Marts 1876 og blev indlemmet i Kirken ved Daab den 2. Oktober 1938. Selvom Søster Falby kun har tilhørt Kirken saa kort et Stykke Tid, havde hun dog et brændende Vidnesbyrd om dens Guddommelighed og døde som en trofast Sidste Dages Hellig. Ære være hendes Minde!

Lørdag den 27. Januar 1940 blev en Datter af Thomas K. Christensen og Abild Andrea Andersen Christensen velsignet og givet Navnet **Bente Ørum Christenseø**. Bente, der blev født den 21. Januar, døde samme Dag, som hun blev velsignet. Vi ønsker at udtrykke vor dybeste Medfølelse med hendes Forældre og beder Herren velsigne dem

Fødselsdage i København Gren:

En stor Mærkedag er det den 24. April, da en af Stjernens ældste Læsere, Str. **Johanne Mathiasen**, fylder 80 Aar. Søster Mathiasen har tilhørt Kirken i snart 25 Aar og har et stærkt og brændende Vidnesbyrd om Evangeliets Sandhed. Vi beder Herren velsigne Søster Mathiasen og skænke hende en lys og lykkelig Livsaften.

Tirsdag den 30. April fylder Søster **Katrine Christensen**, en anden af Københavns Grens kendte Søstre, 75 Aar. Søster Christensen har tilhørt Kirken i over fyrretyve Aar og har altid været en ivrig Sandhedens Forkæmper. Blandt de mange forskellige Opgaver hun har udført for Kirken, har Søster Christensen ogsaa i flere Aar været Præsidentinde for Den kvindelige Hjælpeforenings Hovedbestyrelse, hvilken ansvarsfulde Post hun har udfyldt med stor Ydmyghed og Tro. Vi beder Herren velsigne Søster Christensen og skænke hende en lys og lykkelig Livsaften.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer en Gang maanedl.
Pris 25 Øre pr. Nummer, Kr. 2,75 pr. Aar.
Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West*, Priorvej 12, København F
OLAF MORTENSEN, BLAAGAARDSG. 36 D